

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๙

พระพุทธเจ้าไม่ลำเอียง

ตัดสินปุบปับแล้วไปเลยเมื่อวาน ของก็ได้แบบปุบปับ ๓ คันรถ รถตู้ ๒ คัน รถปิกอัพคันหนึ่ง ไปก็เลยถามถึงเรื่องเครื่องมือแพทย์ เราจัดจ่อที่ตามากกว่าเพื่อน อย่างอื่นเราไม่ค่อยถาม ส่วนมากจะไปถามเรื่องตา เมื่อวานนี้ก็ไปถามเรื่องตา เขาจดยาการให้เราก็รับมาหมดเลย ถามเขาตรงนั้นประมาณสักเท่าไร เขาบอกว่ายังไม่แน่นอน ในราว ๔ ล้าน เลยมาถามหม้ออ้วนเราว่า ๕ ล้านกว่าเครื่องมือตา เมื่อวานนี้ให้เครื่องมือตา ๕ ล้านกว่า ไปแต่ละทีๆ ก็ให้เกิดประโยชน์ ไม่ใช่ไปเฉยๆ ปัจจุบันก็มอบให้ ๑ แสน เมื่อวานนี้ มอบเงินสดให้ ๑ แสน มีผู้บริจาคร่วมเข้า ๑ แสนกว่า

เราไปตกลงกับเขาวันที่ ๑๔ ให้ทางโน้นมารับของที่วัดป่าบ้านตาด เอาขนาดไหนให้เอาไปเลยเราบอกกัน ทางนี้ก็จะมีตุ่มใส่เลย ตุ่มให้มันไม่พอๆ คำว่าไม่ได้อะไรก็คว่าเอาขยะใส่ มันไม่มีจริงๆ ก็คว่าขยะใส่ให้เต็มรถไปเลยซิ ถึงเรียกว่านักสู้ คราวที่แล้วของที่บริจาคให้ทางประเทศลาว ข้าวเหนียวถุงละ ๑๒ กิโล ๒,๕๐๐ ถุง ข้าวเจ้าถุงละ ๑๒ กิโล ๕๐๐ ถุง น้ำมันพืชกล่องละ ๑๒ ขวด ๙๑๐ กล่อง น้ำปลากล่องละ ๑๒ ขวด ๑,๑๐๐ กล่อง ปลากระป๋องกล่องละ ๑๐๐ กระป๋อง ๖๐๐ กล่อง น้ำตาลกระสอบละ ๕๐ กิโล ๑๐ กระสอบ ผ้าขาว ๔๐ พับ วันเส้น ๒๐ ลัง ขนมปัง ๓๔ ปีบ

คราวนี้เราจะเอารถเป็นเกณฑ์ ข้าวสารเอาเต็มเหนียวเลย ส่วนเหล่านี้เราจะให้อย่างละหนึ่งพันๆ เลย เช่นน้ำมันพืชก็เรียกว่าหนึ่งพันกล่อง น้ำปลาหนึ่งพันกล่อง ปลากระป๋องหนึ่งพันกล่องเหมือนกัน เอาเป็นพันๆ ไปเลย (เที่ยวที่แล้วที่หลวงตาให้เขาไป เขายังแจกไม่หมดเลย เมื่อวานเขากราบเรียนหลวงตา เขายังจะเอาไปแจกอีก) เขาแจกประหยัด เขาจนเขาแจกประหยัด เห็นว่าเขาแจกไม่หมดจะไม่ให้เหรอ ตายเลย นี่เราจะเตรียมพร้อมไว้ตามที่รถเขามา แล้วคำรถคำราเราจ่ายให้หมดเลย ทางโน้นไม่ต้องเสียทางนี้เป็นฝ่ายให้ให้เลย

แล้วข้าวเหนียวเอาเป็น ๓ พัน ข้าวเจ้า ๑ พันไปเลย อย่งไรรถต้องเต็มว้างั้นเถอะนะ จะให้บกบางไปไม่ได้ เราจะเตรียมพร้อมไว้หมดจนไปจนเต็มรถ ถ้าไม่พอมาทโกยนี้(โกตัง) นี้ออกไป ถอยเมื่อไรถ้าลงได้สู้แล้วไม่ถอย ถ้าลงได้เอาขาดสะบั้นไปเลย มากี่คันเอาให้เต็มไปเลยเที่ยว เพราะเราตั้งใจจะให้แล้ว บอกเขาแล้ววันที่ ๑๔ ให้เขามา รับ วันที่ ๑๓ เรียกว่าเตรียมพร้อมไว้เสร็จเลย วันที่ ๑๔ เขามากี่ขขึ้นเลย เอารถเป็นประมาณ ขาดเหลือเท่าไรโกตังเรายืนยันไว้แล้ว ไม่พอก็จัดโกตังออกมาๆ ยังไม่พออีก

คว่ำเอาขยะใส่เลยถ้ามันยังไม่พอจริง ๆ มันต้องอย่างนั้นซึงถึงเรียกว่านักสู้ ฟาดให้หมด ไม้หมดมือ

(ผ้าขาวละครับเดิม ๔๐ พับ) ให้เท่าเดิม ๔๐ พับ วันเส้น ๒๐ หรือ ๕๐ ก็เอามา ถอดเอามาเพื่อไว้ เขาเอาไปไม่หมดก็เข้าไว้วัดเรา ให้เผื่ออย่าให้ขาด ให้เผื่อไว้เสมอ ขนบั้งเอา ๕๐ หรือหนึ่งร้อยก็เอามาถอด คือจะให้เต็มรถเลย เหลือเท่าไรเราก็เก็บ ไว้ ๆ ไม่พอนี้ไม่ได้นะ เข้าใจแล้วนะ เอามาเพื่อไว้ทั้งนั้นแหละ เมื่อวานที่ไปเวียงจันทน์ ให้เครื่องมือแพทย์ ๕ รายการ ประมาณ ๕ ล้านบาท ให้เงินสด ๑ แสน ลูกศิษย์ลูกหา เพิ่มเข้าไปอีกรวมแล้วเป็น ๑๑๒,๓๖๐ บาท ประเทศลาวนี่ก็ช่วยเยอะ สร้างตึกให้ทาง โนนดูเหมือนสามหลัง ช่วยเป็นพัก ๆ ไม่ได้ช่วยตลอด เวลาจำเป็นมาอย่างนี้แหละช่วย เป็นระยะ ๆ ไป

...ทางโรงพยาบาลศรีเชียงใหม่ก็ซื้อที่ให้ ๔ ไร่ เตียนนี้กำลังปลูกตึก ก็เราละไป ปลูกให้ พิบูลย์รักษ์แห่งหนึ่ง แล้วศรีเชียงใหม่แห่งหนึ่ง เวลานี้ยังไม่เสร็จ ส่วนโนน สะอาด ๒๒ ล้าน นี่เสร็จไปแล้วส่วนใหญ่ หลังหนึ่ง ๘ ล้าน เป็น ๓๐ ล้าน ขึ้นพร้อมกัน พอหลัง ๘ ล้านเสร็จ หลัง ๒๒ ล้านก็ขึ้นเลย อย่างนั้นละการช่วยโลก เพราะฉะนั้นจึง บอกว่าเราไม่มีเงิน บอกตรง ๆ เลย ให้มีเงินมีไม่ได้ เพราะอำนาจความเมตตา มันกวาด ตลอดเลย แต่ไม่มีมันก็กวาดมือเปล่า มันอยากให้ เข้าใจไหมละ

เราพอใจทุกอย่าง สมบัติเงินทองเก็บเอาไว้เกิดประโยชน์อะไร เอามาก็เอามา เพื่อทำประโยชน์ ได้มาเอา เอาไปทำ วางั้นเลยนะเรา เศษกระดาษเฉย ๆ ถือไว้ไม่เกิด ประโยชน์ ถ้าเอาออกไปปั๊บบันเป็นเงินเป็นทองขึ้นมา เข้าใจไหมละ เก็บไว้เฉย ๆ เป็น กระดาษ เอาออกไปเป็นเงินเป็นทองขึ้นมา เป็นผลเป็นประโยชน์ขึ้นมา

เมื่อวานไปเวียงจันทน์ ไปมาแล้วลืมเลย พอไปปั๊บบ อย่างไปเมื่อวานนี้มาวันนี้ลืม แล้ว คิดแทบเป็นแทบตาย หายเงียบระลึกไม่ได้ก็มี เตียนนี้เป็นอย่างนั้นความจำ ไม่ เป็นทำ ส่วนความคิดธรรมดาปรกติ คิดนั้นคิดนี้ธรรมดา แต่ความจำที่มันจะตามจับ ตามจดตามอะไรนี้ ความจำไม่ดีแล้วเตียนนี้ ไม่เป็นทำ นี้เรียกว่าชั้น ๕ สัญญา คือ ความจดจำ สังขารคือความคิดความปรุง สังขารคิดได้ธรรมดา แต่สัญญานี้ไม่ค่อยได้ เรื่อง หลงลืมอย่างนี้ละ ชั้น ๕ ชั้นระแปลว่ากองหรือแปลว่าหมวด ใช้ไปอย่างนั้น แหละ ใช้ไปพอถึงวันมัน

โยม หลวงพ่อเจ้าชา คุณเทศเมือง เก้าเที่ยง ฝากกราบถวายประจำเดือน ๓,๐๐๐ อีก ๓,๐๐๐ บูชาธรรมที่ฟังจากวิทยุชุมชนบ้านตาด เมื่อสองคืนที่แล้ว ประมาณ ๓ ทุ่มเศษ บอกว่า ความอยากอะไรดันออกมา คนไม่รู้ แต่พระพุทธเจ้าทรงทราบ แล้ว

ก็ได้ทรงประทานศีลธรรม เพื่อประคองความอยากให้อยู่ในครรลองอันเหมาะสมเจ้าคะ

หลวงตา นั่นแล้วรึ้งเอาไว้ ความอยากเหมือนไฟได้เชื้อ ไส้เชื้อเข้าไปความอยากนี้เป็นไฟเผาตลอดเลย ไม่มีคำว่าไฟจะดับด้วยเชื้อที่ไส้เข้าไป นอกจากถอยเชื้อออกเท่านั้นเอง ความอยากได้เท่าไรยิ่งทิวๆ หิวจนเป็นบ้าเข้าใจไหม ใครยังไม่เคยเห็นคำว่ากิเลส นี่คือกิเลสนะ ความอยากคือกิเลส มันอยู่ในจิต มันออกจากจิต พาจิตทะเยอทะยานติดตัน ได้เท่าไรไม่พอๆ เอาจนกระทั่งเจ้าของตาย ความอยากยังไม่ถอย นี่ท่านเรียกว่ากิเลส ภาษาธรรมของพระพุทธเจ้าท่านเรียกว่ากิเลส ความเศร้าหมองมีติด คือจิตใจมันมีติดมันติดไม่เห็นช่องทางที่ผิดที่ถูกดีชั่วประการใด มีแต่จะเอาทำเดี่ยวๆ ท่านเรียกว่าความอยาก

นตฺถิ ตณฺหาสมา นที แม่น้ำมหาสมุทรทะเลหลวงเสมอด้วยความอยากไม่มีความอยากท่วมท้นไปหมดเลย แม่น้ำมหาสมุทรทะเลหลวงยังน้อยไป ความอยากนี้ท่วมท้นไปเลยเชียว ล้นฝั่งไปเลย นั่นความอยาก ให้พากันพิจารณาทุกคน มันจะตายด้วยกันทุกคน ผู้สอนอยู่นี้ก็ตาย พระพุทธเจ้าก็ตาย สาวกก็ตาย สอนโลกด้วยความรู้แจ้งเห็นจริง ตายด้วยความสว่าง พวกเราที่ฟังฟังด้วยความมืดตื้อไม่สนใจฟัง ตายแล้วก็มืดตื้อหาทางไปทางมาไม่ได้ ความมืดตื้อตันลงไปให้สู่กองพินกองไฟนั่นละ ให้พากันจำเอานะ

สิ่งเหล่านี้สมบัติเงินทองข้าวของมีมาไว้สำหรับโลกที่อยู่ร่วมกัน ประสานกันด้วยความสะดวกสบาย มีการแลกเปลี่ยนซื้อขายกันเป็นธรรมดา ไม่ได้มีมาไว้เพื่อสิ่งเหล่านี้จะมาเผาหัวคน ถ้าเจ้าของโง่เผาได้ มีเท่าไรๆ นั่นละเป็นไฟเผาตัวเอง ตายแล้วก็ทิ้งเกลื่อนสมบัติ เจ้าของไปจมในนรกทั้งๆ สมบัติมีมากน้อยเพียงไรกองพะเนิน ช่วยไม่ได้เลย ถ้าเจ้าของไม่ฉลาด รีบช่วยแก้ไขเจ้าของในการสร้างชาติ หักห้ามความอยาก ความทะเยอทะยาน ให้อยู่ในความพอดีพอดี นี้เรียกว่าธรรม ธรรมคือความหักห้าม ให้อยู่ในความพอดี

อะไรบกพร่องเอาแรง วิริยะ เร่ง ขันติ อดทน ด้วยความขยันหมั่นเพียรในการทำงานที่ชอบ ได้มาแล้วปฏิบัติตามสมบัติเหล่านั้นให้ชอบธรรม ก็เป็นผลเป็นประโยชน์ ถ้ามีแต่ความอยาก ความอยากนี้มีแต่ได้มาๆ แล้วเสียไปๆ เพื่อความเสียหายด้วย ความอยากเป็นอย่างนั้น ไม่ได้เสียไปเพื่อเป็นบุญเป็นคุณเหมือนการทำบุญให้ท่าน นี้เรียกว่าธรรม การทำบุญให้ท่านสละไปมากน้อย เอ้า สิ่งของเสียไปหมดไปๆ บุญกุศลท่วมท้นเข้ามาที่หัวใจ มันต่างกันนะ ถ้ากิเลสพาไปจมด้วยกันทั้งนั้นไม่มีเหลือ เอาละจะให้พร

..เข้าใจแล้วนะ เรื่องรถเรื่องราเราเสียค่าเช่าให้หมด เข้าใจไหม แล้ว...ที่เขามา
รับ ก็เสียค่าเช่าให้หมด ของเราก็เตรียมไว้พร้อม เอาให้มันเต็มเหนี่ยวซิ เวลาทำทำให้
เต็มเหนี่ยว เห็นไหมพระสิวลี พระพุทธเจ้าท่านทรงยกพระสิวลีขึ้น พระพุทธเจ้าจะ
เสด็จไปเยี่ยมพระเรวัตตะ พระเรวัตตะนั้นท่านชอบอยู่ในป่าเป็นประจำ พระเรวัตตะนี้
เป็นพระอรหันต์ เป็นน้องชายของพระสารีบุตร ท่านอยู่ในป่า พระพุทธเจ้าท่านรับสั่งว่า
เอ้อ นี่เราจะไปเยี่ยมพระเรวัตตะ พระอานนท์ก็ทูลว่า โอ้ย วัดท่านเรวัตตะนี้อยู่ในป่าใน
เขาจะมีอาหารการกินมีอะไรได้ยังไง อยู่ในป่าลึก ๆ โน่นนะ โอ้ย จะไปคิดยากอะไร ก็
เอาพระสิวลีเราไปด้วยซิ องค์ศาสดาท่านเปิดอกท่านจะยกลูกศิษย์ท่านขึ้นเข้าใจไหม

ธรรมดาใครจะแข่งพระพุทธเจ้าได้ ทุกอย่าง นี่ท่านก็แยกท่านออกเสีย เอาพระ
สิวลีเราไปด้วยซิ ไปก็เป็นจริง ๆ พระสิวลีไป นั้น เวลาท่านจะยกลูกศิษย์ท่านยก ท่าน
ถอยออกเสีย เข้าใจไหม ถ้าพูดเรื่องอดีตเรากลางสามแดนโลกธาตุใครสู้พระพุทธเจ้าได้
ไม่มี แต่เวลานี้แยกให้พระสิวลีออกหน้า นั่นเห็นไหมละพระพุทธเจ้าท่านทรงชมเชยลูก
ศิษย์ของท่าน นี่ไปไหนเหมือนกันพระสิวลี ไม่มีคำว่าอดอยากขาดแคลน ไปไหนเป็น
อย่างนั้น ที่นี้ต้นทางของท่านมาสร้างบารมี การให้ท่านรำลึกพระสิวลี ตั้งแต่ชาติปาง
ก่อน ๆ มา นี้ การทำบุญให้ท่าน แม้ท่านไม่ได้มีงานก็ตาม เขาก็มาเชิญท่านไปเป็น
ประธานในงานต่าง ๆ เพราะท่านเป็นนักเสียสละ นี่ละผลแห่งทานที่ท่านให้ท่านมา เวลา
ท่านเป็นสาวกเป็นพระอรหันต์แล้ว ไปที่ไหนเคลื่อนไปด้วยลาภสักการะบูชา ไปที่ไหน
เคลื่อน ๆ ไปเลย เป็นอย่างนั้นนะ

พระพุทธเจ้าท่านไม่ลำเอียง ควรจะยกคนไหนท่านก็ยกขึ้น เช่นอย่างพระกัสส
ปะกำลังตามเสด็จพระพุทธเจ้ามา พระพุทธเจ้าเสด็จไปก่อนแล้ว ไปก็เห็นพวกแม่ค้า
เขาหาบสิ่งของพะรุงพะรังเป็นแถวยาวเหยียดมา ผ่านพระพุทธเจ้าเขาเฉยเลย เหมือน
หมาปล่อยหาง เข้าใจไหมพวกนี้หมาปล่อยหาง เฉยเลย เขาเห็นพระพุทธเจ้าเขาก็เฉยเขา
ไม่สนใจ พระพุทธเจ้าพอผ่านเขาไปนี่ เอาพักนี่อานนท์ พักอยู่ที่นี้แหละเรา คอย คอย
นะ พวกนี้เป็นลูกศิษย์พระกัสสปะ นั่นเห็นไหมละ นี่เป็นลูกศิษย์พระกัสสปะ ไปนี้จะไป
เจอพระกัสสปะ แล้วมันจะทุ่มลงนั้นหมด แล้วพระกัสสปะจะพาชนเข้ามาที่นี้ เราคอย
ฉันทนี่

สักเดี๋ยวก็นั้นมาจริง ๆ นั่นเห็นไหม ท่านทราบไว้แล้ว ญาณหยั่งทราบ นี่เป็นลูก
ศิษย์พระกัสสปะ ไม่เป็นลูกศิษย์ท่านท่านก็บอกเข้าใจไหม เป็นลูกศิษย์ของใครท่านก็
ยกให้ นี่เป็นลูกศิษย์พระกัสสปะว่าจ้าง ไปนี้มันจะทุ่มลงนั้นหมดนั่นแหละพวกนี้ ไปเอา
จริง ๆ นั่นเห็นไหม พระกัสสปะก็พากลับมา ท่านรอฉันทอยู่แล้วก็เลยฉันทนั่น นั่น
พระพุทธเจ้าไม่ได้ลำเอียงนะ เป็นอย่างนั้นละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th
และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz